

anderen, dat ik je niet meer domoor of niets-nut zal noemen en dat ik...

I: Maar ik ben aan het dromen. Moeder zou zo iets nooit zeggen. In plaats daarvan zegt ze mij:

M: Je verpest mijn leven.

F: Op een dag verscheen de tweede engel.

L: Ik was jou en jij was ik,

wat ik zei, zei jij ook

wat jij zei, zei ik ook,

M: zegt hij,

koel en zakelijk.

J: Vier handen op één buik,

de vijf vingers van de hand,

M: zegt hij

met tederheid en genegenheid.

I: Al die briefjes, boodschappen, voice mails, e-mails, die ik je stuurde om je te zeggen dat ik verliefd op jou was. Al die cadeaus die ik je gegeven heb om in je armen te mogen liggen. Ik heb zelfs gedreigd met zelfmoord als je niet met mij zou trouwen.

Hou je dan niet van mij? vraagt hij mij ten slotte verbaasd.

L: Uiteraard hou ik van jou, zeg ik, ook verbaasd,

anders had ik nooit met jou geslapen,

de verschrikkelijke pijnen van 'de eerste keer' en de angst van de 'tweede keer' doorstaan.

J: Waarom ben je dan weggegaan? vraagt hij mij.

M: Waarom heb je je laten 'verlaten'?

I: Nu kan ik even niet meer volgen, zegt hij.

L: Laat maar, het was slechts een bedenking.

Mij kon het niet schelen dat het er rommelig of slordig uitzag, of dat de antwoorden niet klopten.

Jij wou alles proper, netjes en bedaard hebben.

Je stuurde mij een dag op voorhand de antwoorden die ik je moest geven.

I: Nu overdrijf je wel een beetje, zegt hij.

F: Zie je, je doet het weer. Néé, ik overdrijf niet een beetje, ik overdrijf erg veel, uitbundig zelfs.

J: Ik wil gewoon weten waarom ik mij nu alleen en verlaten voel, niet meer eet noch drink, zegt hij. Sinds je weg bent, doe ik niets anders dan dromen van jou.

I: En dat vind ik zo voos. Want dan vraag ik mij af wat hij over mij droomt. Waar haalt hij het recht vandaan om mij en mijn lichaam te gebruiken in een droom.

Wat haalt hij er mee uit?

L: Wie weet? Misschien droomt hij dat hij lid is van een SS-sekte en dat hij mij foltert.

M: Wie weet? Misschien kleedt hij mij aan als Sneeuwwitje en moet ik rondhuppelen in het landschap.

J: Of misschien word ik met hem achter vijandelijke linies gedropt en moeten we een brug opblazen.

L: We waren vermoedelijk niet voor elkaar ge-

maakt. Of we waren voor elkaar gemaakt maar dan om elkaar het leven moeilijk te maken.

Jij wou mijn leven, mijn dromen, mijn toekomst hebben.

Ik wou gewoon kunnen zeggen wat ik verzwegen, doen wat ik niet durfde.

F: Ik heb je nooit verboden iets te doen,

L: zegt hij mij dan. Uiteraard niet, maar je was altijd jaloers, je eiste mij zoveel mogelijk op. Zelfs om te ademen had ik je toestemming nodig.

F: Nu overdrijf je, zegt hij.

J: Van een muis maak ik een olifant. Het voordeel is dat je een olifant gemakkelijker opmerkt dan een muis.

M: Is het mijn schuld of die van jou? vraagt hij mij dan.

L: Wat moet ik daarop antwoorden?

Het is mijn schuld, mijn liefste, zeg ik dan maar. En dankzij dat antwoord kan jij nu rustig verder leven – zonder wroeging.

Het waren onvergetelijke momenten met jou. De eerste keer dat ik met iemand naar bed ging, de eerste keer dat ik mij boven de wolken bevond, de eerste keer dat ik een veilige kamer in een hotel boekte, de eerste keer dat ik wist wat ik wou, de eerste keer een onwennig moment echt te verlangen.

Maar nu weet ik niet meer waarom deze momenten onvergetelijk zijn. Is het omwille van die 'eerste keer' of omwille van jou?

J: Ik wil dat je terugkomt, beveelt hij mij.

F/I/M/L/J: Nee.

I: Hij haalt de grote artillerie boven. Hij zegt mij: ik beloof je dat ik zal veranderen, dat ik je niet zal opsluiten, dat...

F: Maar ik ben aan het dromen. Hij zou zo iets nooit zeggen. In plaats daarvan zegt hij mij:

M: Je verpest mijn leven.

J: Op een dag verscheen de derde engel.

M: Ik was jou en jij was ik.

I: Wat ik dacht, dacht jij ook.

L: Wat jij dacht, dacht ik ook,

zegt mijn hartsvriendin mij.

M: We liepen hand in hand, onze telefoons versmolten met elkaar, zeg ik haar.

F: Waarom heb je mij verlaten?

I: Geen idee, zeg ik.

M: Ik weet ook niet wat er gebeurd is.

L: We hebben zelfs geen ruzie gehad. Geen slaande deuren.

J: Soms dacht ik: het is zachter een meisje vast te nemen dan een jongen, het is zoeter een meisje te zoenen dan een jongen. Misschien werd ik wel lesbisch met jou.

I: Ik niet. Ik ben niet lesbisch.

M: Ik ook niet.

F: Ik evenmin.

L: Ik zeker niet.

J: Ik zeg maar: we moeten openstaan voor dingen. De voordelen bekijken.

I: Het één heeft niets met het ander te maken.

L: Lesbisch zijn noem ik geen voordeel.

F: Ik heb nooit met dat idee gespeeld.

M: Ik heb er zelfs nooit aan gedacht..

J: Je kan alleen maar weten of je lesbisch bent als je het echt gedaan hebt.

L: Genoeg nu.

I: We zijn niet lesbisch.

J: En toch...

M: Nee. We zijn het niet!

I: Dus daarom heb ik je zeker niet verlaten, zeg ik mijn hartsvriendin

F: Waarom dan wel? vraagt ze mij.

I: De afhankelijkheid, het vertrouwen was zo groot.

Alles werd breekbaar, kwetsbaar.

M: Elk woord kon pijn veroorzaken,

Elke zucht kon verbrijzelen.

Het enige wat ons restte,

was in zoete stilte

elkaar nog meer vastnemen.

L: Geen enkele onwennigheid.

De berustende overgave.

Oplossen in de andere.

Onbeweeglijk tot het einde der tijden.

J: Maar daarom heb ik je ook niet verlaten, denk ik.

F: Waarom dan wel? vraagt mijn vriendin mij.

Al hebben we elkaar geplunderd,

al hebben we elkaar beroofd,

zodat we nog slechts twee lege omhulsels waren, ik had ermee kunnen leven, zegt ze.

L: Ik misschien ook, zeg ik.

J: Ze haalt de grote artillerie boven. Ik heb alles opgegeven voor jou, zonder jou ben ik niets.

I: Zonder jou was ik ook niets. Ik kon ook niet bestaan zonder jou.

L: Misschien hebben we elkaar verlaten omdat het nu eenmaal zo hoort, omdat omstandigheden veranderen, omdat... omdat schepen nu ook eenmaal kapseizen zonder enige reden.

F: Moet ik nu zeggen: Wil je terugkomen? Moet ik nu zeggen: Je hebt mijn leven verpest? vraagt ze mij.

I: Ja. Dan is de cirkel rond. De breuk definitief. Hoofdstuk afgesloten.

M: Je verpest mijn leven.

M: Aangezien Lilith zich niet door de drie engelen had laten overtuigen om terug te keren naar waar ze vandaan kwam, verscheen Dieu in hoogsteigen persoon. Dieu was razend op Lilith en vervloekte haar. Hij bedreigde haar en zei dat duizend van haar kinderen elke dag vermoord zouden worden, indien ze niet terugkeerde. En nog steeds weigerde Lilith.

F: Wat Adam betreft. Hij kreeg een nieuwe vrouw, gemaakt uit één van zijn eigen ribben.